

SPECTOR igen!

"Tomorrow's sound today" stod det på etiketterna till dom singlar Phil Spector producerade i början på 60-talet. En blygsam varudeklARATION och vi tror knappast att ens han själv visste hur rätt han hade....

Nu för tiden ska man till varje pris tycka om det Phil Spector gjorde. Man ska ha ALLT. Det har blivit en mani. Ett samlande utan känsla. Det var ju faktiskt inte ALLT som var bra! Ändå är det naturligtvis bra att det nu har kommit ett relativt vettigt återutgivningspaket. Då kan samlarna stå där med sina dyrgripar och dom som inte växte upp med den här musiken har här ett fint tillfälle till introduktion. Så vad innehåller då paketet?

Volym 1 i serien "Phil Spector wall of sound" på märket Phil Spector International är helt enkelt en direkt återutgivning av Ronettes milt sagt klassiska Philles-LP. En platta många hört talas om, men få har hört. Fem singel-framsidor och "utfyllnadslåtar" valda med omsorg. Främst de fem singlarna - från "Be my baby" till "Walkin' in the rain" - innehåller alla Sectors bästa ingredienser och grepp. Det ger fortfarande samma kick att höra låtarna idag....

Dessvärre har någon okänsligt klåfingrig tekniker "separerat" ljudbilden för att försöka åstadkomma en falsk stereo-effekt. Totalt misslyckat resultat. Helheten och tätheten, som var så central för Spector,

RONETTES med eyeliner och mascara, redo att sjunga för farbror Philip.

krossas därmed effektivt. Ni kan i viss mån råda bot på eländet genom att trycka in mono-knappen på er förstärkare, men ändå....

Volym 2 innehåller musik med Bobby Sox & the BlueJeans och är i stort sett gruppens Philles-LP. Man har lagt in singeln "Not too young to get married" och tagit bort Jackie DeShannon-låten "Jimmy baby". Eftersom det är en fin låt hade det kanske varit vettigare att istället ta bort den instrumentala utfyllnaden "Dr Kaplan's office"??

Volym 3 är ett 16-låtars hopkok på Crystals tre stycken Philles-LP. Urvalet är hyfsat, men kunde varit bättre. "Da doo ron ron", "He's a rebel" och "Then he kissed me" är naturligtvis med och glädjande nog även den indragna singeln "He hit me (and it felt like a kiss)", men varför inte singlarna "Little boy", "All grown up" eller "I wonder", varav den senare bara gavs ut i England. Man kunde ju ha tagit bort skräplåten "Mashed potato time" eller deras undermåliga version av "On Broadway".

Sista LP:n i paketet är Sectors beryktade jul-LP, som de senaste åren blivit något av en följetong. Det här är tredje gången den återutges. Av ett nytt skivbolag varje gång! Spector har lagt ner massor av jobb på de versioner av kända jul-låtar hans artister tacklar här, men ärligt talat så håller plattan inte för mer än en spelning om året. Lämpligtvis på julafton, då. Som alternativ till Egon Kjerrmans flåshurtiga allsångs-plattor, kanske?

Sammanfattningsvis är det här - trots de brister vi påpekat - en samling viktiga återutgivningar. Inte bara därför att Spector varit så betydelsefull utan framför allt därför att det är så jäkla bra musik! Fortfarande.

Och hur vore det om farbror Phil gläntade lite på arkivdörrarna och släppte ut lite av det outgivna material som finns med bl a Ronettes? Ett litet smakprov på detta får vi med singeln "A woman in love", en tidigare outgiven Spector/Mann/Weil-låt med oemotståndlig refräng och klassiskt Spector-sound. Mer sådant, tack. Men låt oss inte vänta 12 år till

KALLE OLDBY och LENNART PERSSON